

[Kirkeministeren.]

gelmæssigt år efter år nyder indtægt af samtlige præstegårdsjorder, både stamparcer og jordrentebrug, er det sådan set kun rimeligt, at den nu og da bidrager rigeligt til istandsættelser og nybyggeri. Hvis en privat husejer skal hovedistandsætte sin ejendom, går der også i en årrække en stor sum dertil, den skal dækkes ved lejeindtægt, og der skal en lang årrækkes lejeindtægt til for at dække den ind.

Men det er selvfølgelig for øjeblikket sådan som følge af udviklingen inden for landbruget, der jo ikke er gunstig for de små brug, at der ikke sjældent opstår tilfælde, hvor man må spørge sig selv, om det nu også er økonomisk forsvarligt at istandsætte bygninger eller overhovedet opretholde de selvstændige præstegårdsbrug. Denne nærliggende mulighed har jeg i årevis taget i betragtning; vi er for øjeblikket i forhandlinger — og har været det længe — med landbrugsministeriet og har for nylig truffet aftale om, at vi i fællesskab vil tilstræbe en ny og hensigtsmæssig ordning med hensyn til præstegårdsjorderne gående ud på, at de helt små brug efterhånden afhændes, f. eks. til sammenlægning med andre, indeklemte brug, og til gengæld suppleres andre præstegårdsbrug med jord, sådan at de får en rimelig størrelse, dog ikke over 15 ha god jord, den størrelse, som også er bestemt i sidste landbrugskommissions betænkning. Jeg håber, at der gennem ordninger på landsplan af denne art kan fremkomme rimelige og fornuftige resultater.

De helt specielle tilfælde, som det ærede medlem nævnte her, foreligger endnu ikke som sager i kirkeministeriet, men vi vil tage dem op og behandle dem efter de retningslinjer, som vi har fundet frem til, og som sigter mod en mere rationel ordning.

Formanden: Må jeg gøre opmærksom på, at det skal være sådan, at der kan arbejdes i denne sal. Der har været så megen uro i den senere tid, at de, der skal virke her, ikke

kan udføre deres arbejde på normal måde. Medlemmerne må tage det hensyn, at samtalerne bliver så sagte og så korte, at der kan høres og arbejdes i salen.

Bækgaard: Jeg takker den højtærede minister for svaret. Det, jeg interesserer mig for, er ikke så meget det, der blev nævnt om selve udbygningen af nye avlsbygninger o. s. v., men derimod det, ministeren talte om til sidst: den landbrugslov, vi skal behandle i morgen, og den tilknytning, denne får hertil.

Med hensyn til skriftemål må jeg desværre sige, at jeg stadig væk er desorienteret. Jeg nævnte, at menighedsrådsformanden ikke ville have de 25 øre. Nu er det sådan, at menighedsrådsformanden også er min præst — bliver det så ikke det samme?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Aksel Larsen* til ministeren for offentlige arbejder:

„Har ministeren afsluttet sine overvejelser vedrørende telefonselskabernes medlemskab i Dansk Arbejdsgiverforening?“

Aksel Larsen: Da vi i fjor behandlede spørgsmålet om eventuel opsigelse af telefonkoncessionerne og statens overtagelse af telefonselskaberne, var den højtærede minister og jeg jo ikke særlig enige, men jeg benyttede lejligheden til at rejse spørgsmålet om telefonselskabernes medlemskab af Dansk Arbejdsgiverforening, idet jeg var af den opfattelse, at et sådant medlemskab var urimeligt, dels fordi jeg ikke kunne se, at telefonselskaberne havde brug for at være medlem af Arbejdsgiverforeningen, dels fordi jeg fandt det urimeligt, at telefonselskaberne, hvor det offentlige har majoriteten af aktiekapitalen, skulle betale bidrag til Dansk Arbejdsgiverforening. Jeg rejste senere spørgsmålet den 1. marts 1961 og fik da den oplysning af den højtærede minister, at telefonselskaberne tilsammen